

Söndagsreporter Magda Gad och artisten Tommy Nilsson träffades på restaurang Östgotakällaren i Stockholm och hemma på Tommys gård i Färila.

Brustna äktenskap och för mycket alkohol – **Tommy Nilssons** destruktiva år har varit en illa dold hemlighet. Men när han fyllde 50 kom en vändpunkt.

– Nu kan jag vara den jag är utan att vara rädd för att inte bli omtyckt, säger skivaktuella Tommy Nilsson.

Text: **Magda Gad** Foto: **Maria Östlin**

’Jag har varit rädd för att bli lämnad’

Fakta

Namn: Erik Tommy Nilsson.

Ålder: 53.

Yrke: ”Jag är sjungare.”

Familj: Sambo med Linda Olsson, 33. Barnen Angelica, 31,

Kalle, 21, Linn, 18, Isak, 11, och Tim, 1,5. Barnbarnet Robin, 12.

Bor: På en gård i Färila.

Bakgrund: Började som sångare i hårdrocksbanden Horizont

och Easy Action. Fick skivkontrakt i Frankrike på 80-talet och gjorde därefter svensk solokarriär med hitlåtar som *Dina färger var blå* och *Öppna din dörr*. Vann

Melodifestivalen 1989 med *En dag*.

Aktuell: Med albumet *Stay straight on the current road* som släpps 29 maj.

Det är rätt Tommy, det är bara att kämpa på.
– Ja, det är så livet är.

Tommy Nilsson står och röker utanför Östgotakällaren på Södermalm när han blir tilltalad av en snubbe med runda brillor som sitter på uteserveringen. De babblar på, som man gör när man hänger i solen och tycker att det är trivsamt.

– Det här var mitt stamställe under en tid när jag jobbade på Göta Lejon med *Sound of Music*, säger Tommy Nilsson när vi kommer in på restaurangen.

Perioden var för sex år sedan och han benämner den som ”lite trasig”.

– Jag hade roligt på teatern, samtidigt gick jag igenom min skilsmässa. Jag hade en liten övernattningslägenhet tvärs över gatan och hängde här, åt middag och drack. Det blev som mitt andra hem.

Tommy Nilsson och Malin Berg-hagen hade varit gifta i 15 år när de bestämde sig för att gå skilda vägar. De har båda talat ut i pressen om att det var hans alkoholvanor som slutligen ledde till att förhållandet sprack. Nu känner han

”Inte hade jag tänkt träffa en 19 år yngre kvinna. Jag hade tänkt att jag skulle träffa någon som var över 40 och hade ett par ungar”. Tommy Nilsson och Linda Olsson träffades genom jobbet.

”Nu känner jag att det inte finns *något* att vara rädd för

sig färdig med det. Både med spriten och att snacka om det.

– Numera skålar jag bara i Ramlösa. Jag är nykter sedan tre år. Det har handlat om att skaffa sig andra belöningsystem. Inte en back öl efter en spelning, utan att kunna känna: Fan vad kul det var!

Han lägger sina långa benen i kors och ler med de blå ögonen.

– Och att vara 53 år och full, det går ju inte. Det är inte snyggt alltså. Man blir bara full!

Att numera vara över 50 tycker han är fantastiskt.

– Det hände något när jag fyllde 50. Något skitbra. Jag kände att jag hade nått en ålder då jag förtjänat att kunna säga och tycka vad jag vill. Förut var jag rädd för att inte bli omtyckt och rättade mig efter saker. Nu känner jag att det inte finns något att vara rädd för. Jag kan vara den jag är och vara nöjd med det.

Svenska folket har gift sig till Tommy Nilssons låtar och tatuert in hans texter. Nu är det länge sedan han hade hitlåtar som *Öppna din dörr*, men att han fortfarande har stort genomslag i folkhemmen visade sig i våras när han gjorde en pr-kupp med Marabou och gick ut med att han bytt namn till Black

inför sitt nya album. I 24 timmar spekulerades det vilt i alla kanaler vad namnbytet kunde innebära, innan det avslöjades att Black var namnet på en ny lakritschoklad.

– För mig var det ett bra sätt att låta folk få veta att jag släpper en skiva. Men jag trodde ju inte alls att det skulle bli så uppmärksammat.

Det var otroligt läskigt att sitta framför datorn och se hur fort allt gick. Jag startade ett Twitter-konto inför kampanjen och 24 timmar senare var jag åtta i världen.

Han lutar sig bakåt och gapskrattar.

– Jag som inte ens har Facebook och knappt varit ute på internet! Det fick mig att undra om jag ska känna mig lite smickrad, också. Kanske har jag underskattat betydelsen av mitt varumärke.

Vi får in mat och Tommy Nilsson tackar trevligt personalen. När vi äter nickar han ut genom fönstret och säger att det inte är här på Södermalm som han har sin publik.

– De flesta som gillar mina platator spelar nog Bingolotto, lyssnar på Svensktoppen och bor inte i Stockholm.

Och det är han tillfreds med, trots att musikjournalister knappt hyllat honom.

– Det kanske låter fånigt, men vad recensenter tycker får inte betyda något. Jag får ju respons av mina lyssnare. Och det känns ju bra, att veta att min musik betyder något för dem. Men allt måste ju börja med att den musik jag gör betyder något för *mig*.

Första gången Tommy Nilsson stod på en scen var han 13 år och uppträdde med sitt kompisband på ungdomsgården.

– Jag ville egentligen spela trummor. Sjunga, det var ju lite fjolligt. Men det fanns bara en plats i bandet och det var som

sångare, så jag testade. Efter spelningen kom det fram folk som sa: Fan vad bra du var!

Gillade du den uppmärksamheten?

– Ja, det är klart. Man kände sig tuff. Och då skulle man bli popstjärna, förstås.

Han gräver i jeansfickan.

– Nu ska jag byta snus. Den bästa stunden på dagen.

Med prillan på plats berättar Tommy Nilsson om barndomen i Solna. Han har ett helsyskon och fem halvsyskon, men växte bara upp med en halvbror. Hans föräldrar skilde sig när han var liten och halvbrodern flyttade till pappa medan han bodde kvar hos mamma. Bröderna sågs inte igen förrän Tommy var tolv. Det var då hans pappa dog.

– Han mätte inte bra. Han valde att gå själv.

Hur har det påverkat dig?

– Det vet jag inte. Jag kände honom inte. Mina barn frågar ibland hur deras farfar var och det har jag inga svar på. Och ingen har jag att fråga heller. Mamma gick bort när hon var 52.

Han gnider

baksidan av handen över munnen.

– När man är yngre tror jag man förtränger lite i lojalitet till sin nya pappa. Jag hade ju en sådan och då vill man inte visa sig intresserad av att veta något om den som har lämnat. Men nu när man blir äldre så kan jag ju undra vem han egentligen var.

De första åren som skild hade hans mamma svårt att få ihop det. Hon var en ung tvåbarnsmamma, fick Tommy när hon var 18 och hans storebror när hon var 16.

– Det var kämpigt för henne. När jag var två, tre år fick jag bo på barnhem. Jag minns inget av det. Men senare var jag sommarbarn hos en familj i Rimbo, det minns jag.

En överlevnadsstrategi var att bli klassens clown.

– Jag var en pajas. Ganska stödig och bråkig. Hade inga bra betyg. Kunde inte stava. Det kan jag fortfarande inte, men jag kan skriva låtar. Jag brukar säga det till mina barn, att det går ändå.

– Jag har ju suttit på skivsigneringar och inte kunnat stava till Annika. Det är inte så kul. Och ska jag fylla i någon blankett så ber jag Linda om hjälp. Men folk gillar mina texter, så det stärker. →

FAR OCH SON. Tommy Nilssons barndom var kaotisk och under en period fick han bo på barnhem. Här tar han sonen Tim på promenad.

3x
senast jag...

...grät: ”I går. För att jag spelade en låt för min dotter som jag i bakhuvudet har skrivit till mina barn. Den heter People need clowns och handlar om vad folk behöver ha med sig på livets resa.”

...var förälskad: ”Det är nu. Det känns fantastiskt. Jag är förälskad i Linda, i mitt liv, i mina barn, i allting.”

...skämdes: ”Jag kan skämmas inför mig själv för att jag inte är mer tillsammans med mina fyra äldre barn.”

Tre favoriter på min Spotifylista:

- *A thousand miles* av Vanessa Carlton.
- *Call me maybe* av Carly Rae Jepsen.
- *Paradise* av Coldplay.

Självporträttet

” Jag kan inte rita bättre än så här. Det här är jag med mitt spretiga hår. Men jag kan göra en till också. Det här är jag som jag brukade se ut förut.”

TIM, KOM! Tommy lever ett avslappnat familjeliv mellan spelningarna.

Linda Olsson, 33 år och musikalartist, är hans sambo och mor till sonen, Tim, 1,5. Han ser dem båda som en välsignelse.

– Inte hade jag tänkt träffa en 19 år yngre kvinna. Jag hade tänkt att jag skulle träffa någon som var över 40 och hade ett par ungar. Men så blev det inte. Jag blev kär i någon som skulle fylla 30! Och det är jag så lycklig för. Linda och Tim är en ny och rolig del av livet.

Tommy Nilsson har nu fem barn med fyra olika kvinnor. När han betraktar livet genom backspeglarna ser han att han själv förstört mycket av det som varit bra.

– Jag vet att jag har haft med mig en rädsla för att bli lämnad. Det har gjort att jag har haft lätt för att bli svartsjuk och misstänksam. Den rädslan har speglat min karriär också. Så fort jag har nått framgång har jag gjort något annat. Bär man på en rädsla för att saker ska försvinna så är det ett försvar att ta bort det själv innan

någon annan gör det. Man blir destruktivt helt enkelt.

När Tommy Nilsson vann Melodifestivalen med *En dag* 1989 släppte han inte en platta förrän ett år senare, och då var den låten inte ens med. Dessutom var plattan på engelska.

– Jag slängde karriären i väggen. När det har gått bra, då har jag brutit ned det. Så har det alltid varit, säger han och vi lämnar restaurangen.

En vecka senare träffas vi i hans hus i Färila. En gammal röd Hälsingegård med vita knutar omgiven av vidsträckta gröna åkrar.

– Kaffe eller te? frågar Linda Olsson när vi stiger in i på de breda golvplankorna.

Hon rumsterar om i det hemtrevliga köket och lägger fram kakor på fat. Paret träffades i jobbet och hon minns ögonblicket när hon blev förälskad.

– Vi möttes i en trapp och pratade lite. Efter tänkte jag: Gud vad trevlig han är den där Tommy Nilsson! Och snygg!

– Jag var ju lite trasig då och du hade varit i ett struligt förhållande, inflikar Tommy.

Sedan lägger han till:

– Men jag tror att det var bra för då fick vi tid att lära känna varandra innan vi blev ihop.

Tim vaknar i vagnen och efter kaffet tar vi en promenad. Tommy Nilsson har dragit på sig sina gröna gummistövlar och går med lugn hållning längs grusvägen ned mot bäcken. Blicken är harmonisk.

– Tim, kom! ropar han när han går över en träbro där han har ett fiskeställe.

Hälsingland har blivit hans lisa för själen. Det är här han är och bara andas mellan giggen. I huset har han en studio och i ladugården ett piano, som står där som en gammal vän som alltid finns där för en. När han slår an några toner ser jag den kinesiska tatueringen på underarmen. Jag frågar vad den betyder.

– Det står: Ta en kopp te. Jag läs-

te om en zenmästare som alltid sa det till folk som kom och bad om hans vägledning. De frågade vad de skulle göra och han sa: Ta en kopp te. Alltså: Sätt dig ner och ta det lugnt så kommer allt att bli bra. Vill du lyssna på nya skivan förresten?

Vi hoppar in i Tommy Nilssons BMW och han spelar upp låtarna. En av dem är på svenska. När refrängen kommer vrider han ner volymen och refererar texten:

– ”Alla vill vi betyda något för någon, som betyder något.”

Han ler mjukt.

– Det är ju det som allt handlar om. □

Till sist tänker Magda:

När jag och fotograf Maria Östlin var hos Tommy Nilsson i Färila både hämtade och lämnade han oss på stationen i Ljusdal och såg till att vi kom i tid och hade med oss fika på tåget. Det sammanfattar hela mötet. Trevligare och mer omtänksammare intervjuperson får man leta efter.